

той е вънъ отъ всѣкакво задължение. Това задължение е родено отъ любовта. Насила нищо не става. Вижте, какво става между птицитѣ. Бащата и майката иматъ грижа за детето си, докато му израснатъ крилца. Израснатъ ли му крилца, тѣ сж свободни отъ всѣкакви задължения. Птиченцето трѣгва заедно съ баща си да търси храна. То само си изработва дрешката и благодари на майка си и на баща си за живота, който сж му дали. Обаче, докато човѣкъ стѣпи на краката си, майката и бащата работятъ за него 20 години.

Съвременнитѣ хора не сж дошли още до онѣзи дълбоки разбирания за живота и за разумната природа, вследствие на което грѣшатъ и изпадатъ въ голѣми противоречия. Тѣ внасятъ своитѣ ограничени разбирания и въ науката, и въ вѣрата, и въ любовта си. Привикнали да очакватъ на родителитѣ си, децата очакватъ и отъ външния свѣтъ да имъ дадатъ обяснение на всички въпроси, които тѣ наричатъ отвлѣчени. Запримѣръ, тѣ мислятъ, че отвънъ нѣкъде ще имъ се докаже, дали сжествува Богъ, какво представя Той, какъ е създалъ свѣта и т. н. Човѣкъ може да получи нѣщо отвънъ, но той носи известни знания въ себе си. Той трѣбва да се вгълби въ себе си и да дойде до истинското знание. Всѣки човѣкъ има нѣкаква идея за Бога, но нѣкога се съмнява въ своята идея и изпада въ помрачение. Щомъ съзнанието му се помрачи, той изгубва всичко, на което е разчиталъ. Щомъ губи основата на живота си, човѣкъ е слабъ. Силниятъ човѣкъ, при каквито условия да се намѣри, въ каквато тъмнина да изпадне, не се разколебава. Убеждения има този човѣкъ! Морскитѣ вълни не сж въ състояние да заличатъ написаното въ него. Неговитѣ убеждения сж написани на канара, на устойчива материя, а не на пѣськъ. Докато възгледитѣ на човѣка се заличаватъ отъ вълнитѣ на живота, той се намира на физическия свѣтъ, дето нѣщата сж преходни и неустойчиви. Човѣкъ се мѣни като луната, но Богъ е неизмѣненъ. Отношенията Му къмъ човѣка сж постоянни и неизмѣнни. Защо? Защото Богъ има отношения къмъ човѣшката душа и човѣшкия духъ, а не къмъ неговото тѣло. Тѣлото на човѣка се измѣня, но душата му и духътъ му не се мѣнятъ. Тѣ оставатъ вѣчно млади, вѣчно силни. Въ пѣтя на своето развитие човѣкъ е миналъ презъ различни фор-